

«فَلَا تُشْعِرُوا اللَّهَ يَ أَنْ تَدُلُّوْا»

شماره دادنامه : 140331390002206554

تاریخ تنظیم : 1403/09/12

شماره پرونده : 140331920000841714

شماره بایگانی شعبه : 0300278

شعبه 36 دیوان عدالت اداری

دادنامه

دیوان عدالت اداری

بسمه تعالی

مرجع رسیدگی: شعبه 36 دیوان عدالت اداری به تصدی عادل شبیانی

شاکی: آقای اصغر مسرت فرزند محمد با وکالت آقای وحید آگاه

طرف شکایت: سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی - صندوق های بازنشستگی پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت - شرکت ملی صنایع پتروشیمی - سازمان تأمین اجتماعی - وزارت نفت

موضوع شکایت و خواسته: صدور حکم مبنی بر «الزام خواندگان به عضو نمودن موکل در صندوق بازنشستگی، پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت و واریز وجوه حق بیمه موکل به صندوق مزبور» - صدور حکم مبنی بر «الزام خواندگان به عدم کسر وجوه حق بیمه تأمین اجتماعی از حقوق ماهیانه موکل و عدم واریز حق بیمه مزبور به صندوق تأمین اجتماعی»

گردش کار: وکیل شاکی با تقدیم دادخواستی به دیوان عدالت اداری که ثبت دبیرخانه و به این شعبه ارجاع شده است، اجمالاً اظهار داشته که موکل از مشمولان ماده 21 قانون جامع خدمات رسانی به ایثارگران است که پیرو ابلاغ قانون تفسیر بند (و) ماده 44 قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه و بخشنامه شماره 379599 مورخ 1399/05/25 معاون محترم رئیس جمهور و رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور وضعیت استخدامی به کارمند رسمی، تبدیل شده است. مستند به نامه رئیس بررسی طرح ها، روش ها و هماهنگی مقررات اداری شرکت ملی صنایع پتروشیمی؛ موکل به جهت فقدان حدنصاب سنی (کبر سن)، از تاریخ 1403/01/01، تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی قرار گرفته و طی نامه شماره 316/111 مورخ 1403/01/19 سرپرست روابط کار و مددکاری اجتماعی، خطاب به سرپرست محترم درمان غیرمستقیم و امور بیمه گری، موکل و خانواده تحت تکفل ایشان از خدمات بهداشت و درمان صنعت نفت محروم شده است. این در حالیست که مراد مقنن در قوانین برنامه های توسعه و بودجه سالانه کل کشور از تبدیل وضعیت استخدامی کلیه مشمولان ماده 21 قانون جامع خدمات رسانی به ایثارگران صرف نظر از مقوله امنیت شغلی، برخورداری مستخدمان رسمی از امتیازات و ویژگی هایی نظیر پوشش بیمه درمانی و بهره مندی از انواع تسهیلات و مزایا و پاداش امری که متأسفانه در خصوص موکل صادق نبوده و مشکلی عنهم به صرف تبدیل وضعیت استخدامی نامبرده به رسمی اکتفا نموده و با حذف غیرقانونی عضویت موکل در «صندوق بازنشستگی، پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت»، ایشان را از سایر امتیازات ناشی از استخدام رسمی محروم نموده است. هنگامی که مقنن، تبدیل وضعیت استخدامی کلیه مشمولان ماده 21 قانون جامع خدمات رسانی به ایثارگران را حکم می دهد، بدیهی است صرف تبدیل وضعیت ملاک نبوده و همه لواحق و لوازم آن از جمله عضویت ایثارگر در صندوق بازنشستگی نفت نیز برای کارکنان صنعت نفت مطمح نظر بوده است، چرا که بزرگترین امتیاز تبدیل وضعیت برای موکل، بهره مندی از صندوق نفت است. از این رو تفسیر سایر مقررات استخدامی دستگاه متبوع استخدامی ایثارگران از جمله آیین نامه نظام های اداری و استخدامی کارکنان صنعت نفت، باید در راستای توجه به علت و فلسفه حکم اصلی باشد. بنابر این در تفسیر بند الف ماده 35 آیین نامه نظام های اداری و استخدامی کارکنان صنعت نفت، باید این مهم نیز لحاظ گردد. علاوه بر آن مطابق ماده 2 اساسنامه صندوق بازنشستگی نفت، دریافت کسور بازنشستگی کلیه کارمندان و پرداخت مستمری به کلیه کارمندان بازنشسته در زمره اهداف و تکالیف صندوق بوده و مطابق ماده 6 همین اساسنامه، کلیه کارمندان صنعت نفت و کلیه کارمندان شاغل در شرکت های تابعه وزارت نفت، جزء اعضای صندوق می باشند. لذا وفق اساسنامه مصوب هیأت وزیران، خروج موکل از عضویت در صندوق مزبور، خلاف موازین قانونی است. در پاسخ به شکایت شاکی سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی طی لایحه ای شماره 140331990003289079 مورخ 1403/08/21 به طور خلاصه اظهار کرده که موضوع عدم عضویت شاکی در صندوق بازنشستگی صنعت نفت باعنایت به پاراگراف آخر نامه شماره 43757 مورخ 1402/05/03 رئیس محترم بررسی طرح ها، روش ها و هماهنگی مقررات اداری شرکت ملی صنایع پتروشیمی که اعلام می دارد مشمولین فاقد حدنصاب سن (کبر سن) کارمندان هستند که در تاریخ

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَغْلِبُوا»

شعبه 36 دیوان عدالت اداری

دادنامه

شماره دادنامه : 140331390002206554

تاریخ تنظیم : 1403/09/12

شماره پرونده : 140331920000841714

شماره بایگانی شعبه : 0300278

استخدام در صنعت نفت فاقد شرط امکان حداقل 15 سال خدمت در صنعت نفت یا عضویت در صندوق های بازنشستگی، پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت می باشند؛ جهت ایشان بر این مبنا اقدام گردیده است. بنابراین واریز کسور بازنشستگی به سازمان تأمین اجتماعی با عنایت به ابلاغ تغییر صندوق ایشان توسط مراجع بالادستی صورت پذیرفته و این سازمان ناگزیر به اجرای آن بوده است و عدم واریز کسورات باعث قطع خدمات درمانی نامبرده و اعضاء تحت تکفل و وقفه در لحاظ سوابق خدمت ایشان در آن صندوق می گردد. شایان ذکر است به رغم این که صندوق این دسته از کارکنان، سازمان تأمین اجتماعی می باشد لیکن اقدامات و تسهیلاتی چون قرار گرفتن در فهرست امتیازبندی مسکن کارکنان در خصوص واگذاری منزل، ودیعه مسکن و اعطاء تسهیلات وام که خاصه جهت کارکنان نفتی اعمال می گردد، در مورد ایشان نیز مشابه دیگر کارکنان عضو صندوق های بازنشستگی نفت صورت گرفته است. سازمان تأمین اجتماعی نیز به موجب لایحه دفاعیه مثبت به شماره 140331990003319051 مورخ 1403/08/22 به طور خلاصه اعلام کرده که بر اساس ماده 36 قانون تأمین اجتماعی کارفرما مکلف به پرداخت حق بیمه کارکنان خود و این سازمان ملزم به کسر حق بیمه و محاسبه آن در مجموع سوابق بیمه پردازی بیمه شدگان می باشد. در خصوص مشارالیه نیز سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی اقدام به ارسال لیست حق بیمه تعدادی از کارکنان خود من جمله شاکي و این سازمان نیز وفق مقررات ماده فوق اقدام به محاسبه حق بیمه آنان نموده است. لذا خواسته شاکي مبنی بر عدم کسر حق بیمه توسط این سازمان فاقد توجیه قانونی است. علاوه بر این ماده 3 قانون نقل و انتقال سوابق بیمه یا کسور بازنشستگی بین صندوق های بازنشستگی و تجمیع سوابق بیمه ای مورخ 1402/2/30 مقرر می دارد: «حق بیمه یا کسور بازنشستگی مشمولین ماده (2) که به هر يك از صندوق های بیمه بازنشستگی پرداخت شده است، بر اساس تقاضای کتبی بیمه شده یا بازماندگان واجد شرایط و پس از بروزرسانی از صندوق مبداء به صندوق مقصد منتقل می شود.» بر این اساس تا زمانی که بیمه شده تقاضای کتبی خود را به صندوق مبداء اعلام ننماید الزام به انتقال سوابق به صندوق مقصد امکان پذیر نمی باشد. در دعوی حاضر شاکي تاکنون تقاضایی جهت انتقال سوابق خود به این سازمان ارائه ننموده اند، چنانچه جهت انتقال سوابق خود مراجعه نماید یقیناً بر اساس قانون فوق الذکر اقدام خواهد شد. ایضاً ملاحظه می گردد صندوق بازنشستگی پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت در پاسخ به دادخواست و ضمانت ارسالی در لایحه دفاعیه خود که به شماره 140331990003421257 مورخ 1403/08/28 ثبت دفتر اندیکاتور شعبه شده است، دلایلی اظهار نموده از جمله این که مستفاد از مواد 39 و 40 آئین نامه نظام های اداری و استخدامی کارکنان صنعت و آرای وحدت رویه شماره 164 الی 165 مورخ 1371/08/09 و شماره 305 الی 310 مورخ 1385/05/22 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری؛ تبعیت کارکنان وزارت نفت و شرکت های تابعه از مقررات حاکم بر صندوق بازنشستگی صنعت نفت از حیث بازنشستگی تجویز شده است، همچنین اعتبار مقررات خاص استخدامی و بازنشستگی صنعت نفت و حاکمیت آن بر عملکرد صندوق مرقوم به تأیید رسیده است. بر این اساس شاکي مشمول احکام مقرر در قسمت 5-01-14 مجموعه مقررات اداری و استخدامی کارمندان صنعت نفت می باشد که حسب استدلال پیش گفته لازم الاتباع است، لذا با عطف نظر به سن شاکي هنگام تبدیل وضعیت استخدامی و این که حد فاصل سن مشارالیه تا رسیدن به سن تقاعد (برای آقایان 65 سال) کمتر از 10 سال است، از این رو امکان عضویت و بیمه پردازی حداقل به مدت 15 سال در صندوق بازنشستگی صنعت نفت برای وی میسر نیست، بنابراین انتقال سوابق و عضویت نامبرده در این صندوق به لحاظ شرایط سنی و نتیجتاً عدم امکان ایجاد 15 سال سابقه کسورپردازی تا سن بازنشستگی، فاقد اتکای قانونی و مقرراتی است. لذا صندوق بازنشستگی صنعت نفت صرفاً ملزم به دریافت کسور آن دسته از کارمندان است که شرایط عضویت در صندوق را دارا هستند، درخواست رد دعوی مشارالیه نسبت به این صندوق مورد استدعا می باشد. با عنایت به فراهم بودن موجبات رسیدگی، پرونده در وقت غیر مقرر تحت نظر قرار گرفت. پس از بررسی مدارک و مستندات ابرازی، مستنداً به مواد 30، 58 و 59 قانون دیوان عدالت اداری ختم دادرسی را اعلام و با استعانت از خداوند متعال به شرح زیر اقدام به صدور رأی می نماید.

«رأی شعبه»

در خصوص شکایت شاکي به طرفیت مشتکی عنهم به خواسته های مندرج در ستون خواسته، با توجه به جمیع محتویات پرونده و ملاحظه

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَنْ تَخْلُوا»

شماره دادنامه : 140331390002206554

تاریخ تنظیم : 1403/09/12

شماره پرونده : 140331920000841714

شماره پایگانی شعبه : 0300278

شعبه 36 دیوان عدالت اداری

دادنامه

دادخواست تقدیمی و مدارک و منضمات آن و توجهاً به اظهارات و دفاعیات طرفین طی گردش کار اجمالی فوق و سایر مندرجات پرونده، نظر به این که اولاً ماده ۱۴ قانون وظایف و اختیارات وزارت نفت مصوب ۱۳۹۱/۱۹/۰۲ مقرر می دارد: «کارکنان وزارت نفت و شرکت های تابعه از نظر بازنشستگی و امور رفاهی تابع صندوق های بازنشستگی، پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت می باشند که اساسنامه آنها برابر مقررات به تصویب مراجع ذیصلاح می رسد.» ثانیاً مطابق بندهای ذیل ماده ۲ اساسنامه صندوق های بازنشستگی، پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت (تصویب نامه شماره ۵۹۰۹۷۰ ت ۵۶۸۹۶ هـ مورخ ۱۳۹۸/۰۸/۰۷ هیأت وزیران)، دریافت کسور بازنشستگی و سرانه خدمات درمانی و رفاهی از واحدهای تابعه صنعت نفت، دریافت کسور بازنشستگی افرادی که عضویت آنها طبق قانون و مقررات و آیین نامه های مربوط و با تصویب هیأت امنا در صندوق پذیرفته شده باشد، پرداخت مستمری به کارمندان بازنشسته و بازماندگان کارمندان متوفی، ارائه خدمات درمانی، معیشتی و رفاهی به کارمندان بازنشسته و افراد تحت تکفل آنان، از جمله خدمات و فعالیت های صندوق های بازنشستگی، پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت عنوان شده است. مستفاد از ماده ۶ اساسنامه مرقوم نیز کلیه کارمندان شاغل شرکت های تابعه وزارت نفت و شرکت های واگذار شده، کلیه افراد واجد شرایط که عضویت یا انتقال سابق آنان براساس قوانین و مقررات و آیین نامه های موضوعه مورد قبول صندوق قرار گرفته و کلیه کارمندان صنعت نفت به عنوان اعضای صندوق های بازنشستگی، پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت محسوب می شوند. ثالثاً براساس حکم مقرر در ماده ۹۳ قانون دیوان اداری اصلاحی مصوب ۱۴۰۲/۰۲/۱۴ و با لحاظ مدلول رأی شماره ۱۷۵ مورخ ۱۳۹۸/۰۵/۰۳ هیأت تخصصی اداری و عمومی دیوان عدالت اداری، فقرات اشعاری از اساسنامه مرقوم برای این شعبه معتبر و ملاک عمل است. باتوجه به موازین قانونی فوق الاشعار از نظر این شعبه احکام مقرر در قسمت ۵-۰۱-۱۴ مجموعه مقررات اداری و استخدامی کارمندان صنعت نفت، در مقام بیان شرایط لازم برای بازنشستگی مشمولین بوده و دلالت مستقیمی بر موضوع متنازعیه ندارد، بنابراین اقدام صندوق بازنشستگی پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت دائر بر استنتاج شرایط عضویت در صندوق از شرایط لازم برای بازنشستگی مشترکین، درخصوص کارکنانی که براساس قوانین و مقررات استخدامی ناظر به ایثارگران تبدیل وضع شده اند، ناقض مقصود مقنن بوده و فاقد محمل قانونی است. مع الوصف حتی در صورتی که این استنتاج از باب تضمن و التزام ضروری به نظر برسد، در مقام رفع تراحم میان احکام مقرر در قسمت ۵-۰۱-۱۴ مجموعه مقررات اداری و استخدامی کارمندان صنعت نفت با سایر موازین قانونی ناظر به تبدیل وضعیت مستخدمین و مقررات حاکم بر بازنشستگی و امور رفاهی آنها، تبعیت از احکام مصرح قانونی اولی است کما این که هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در رأی شماره ۶۴۲ مورخ ۱۳۹۶/۰۷/۱۱ در مقام رفع تراحم و تعارض میان تبصره ۱ بند الف جزء ۲ قسمت ۵-۱۰-۱۴ فصل چهاردهم مجموعه مقررات اداری و استخدامی کارمندان صنعت نفت با حکم مقرر در ماده ۲۰ قانون حفاظت در برابر اشعه مصوب سال ۱۳۶۸، تبصره مذکور را که در اعمال سنوات خدمت ارفاقی مربوط به کار با اشعه؛ شرط سنی ۵۰ سال برای آقایان و ۴۵ سال برای خانم ها را لحاظ کرده بود، مغایر قانون تشخیص داده و حکم به ابطال آن صادر کرده است. بنابه مراتب یادشده استحقاق شاکی به عضویت در صندوق بازنشستگی، پس انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت منطبق با موازین قانونی و قرین به صحت تشخیص و با رد دفاعیات مشتکی عنهم به شرح معنون مستنداً به قوانین و مقررات فوق الاشعار و مواد ۱۰، ۱۱ و ۹۳ قانون دیوان عدالت اداری حکم به ورود شکایت مطروحه صادر و اعلام می گردد. رأی صادره به استناد ماده ۶۵ قانون مرقوم ظرف مدت بیست روز از تاریخ ابلاغ به درخواست یکی از طرفین یا وکیل یا قائم مقام و یا نماینده قانونی آنها، قابل اعتراض در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری است.

دادرش شعبه ۳۶ دیوان عدالت اداری - عادل شیبانی

امضای صادر کننده

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نیش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری